

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 565 יום ה' 20 בינואר 2011

השבוע בגיליון

פורסמה הצעת חוק מיסוי מקרקעין – הגדלת ההיצע של דירות

עדכונים מהשטח

שומות לפי מיטב השחיטה בשל תוצאה עסקית בלתי סבירה

מאמר
פסיקה

מע"מ – ביהמ"ש למחוקק – יש לתקן את נסח הוראות התאמ"ו //
מ"ה – פסילת ספרים בשל אי רישום תקבול במועד ושינוי גרסאות //
עליון – עיכוב ביצוע פס"ד-איזון בין שיקולי הערעור ומאזן הנוחות

אייל גולן חשוד בהעלמת הכנסות // שווי שימוש ברכב מופחת // חשד במסעדה
בשכונת התקווה // לשכת עוה"ד ה הצטרפה לארגון LAWASIA

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פורסמה הצעת חוק מיסוי מקרקעין – הגדלת ההיצע של דירות

המכירה תסתיים בנייתם על הקרקע של 80% לפחות
מהדירות המיועדות לשמש למגורים או של 10 דירות
כאמור, לפי הגבוה.

לענין זה מוצע לקבוע, כי ההקלה כאמור לא תחול
על מכירת קרקע ש"נהנית" מפטור ממס, מלא או
חלקי, וזאת כדי שלא להקנות כפל הטבה. עם זאת,
נישום רשאי לבחור אם ברצונו שיחולו עליו הוראות
הסעיף המוצע או ההקלות האחרות שלהן הוא זכאי.

ביום 17.1.11 פורסמה הצעת חוק מיסוי מקרקעין
(שבח ורכישה) (הגדלת ההיצע של דירות מגורים -
הוראת שעה), התשע"א-2011.

◆ שימת לב הקוראים לכך שאם יאושר הנוסח
המוצע- חלק מהוראותיו יחולו רטרואקטיבית.

להלן עיקרי הצעת החוק:

הגדלת מס הרכישה על דירה נוספת

◆ בהצעת החוק מוצע, כי יוגדלו שיעורי מס הרכישה
החלים לגבי מי שרוכש דירת מגורים שאינה דירתו
היחידה.

על פי המוצע, ב"תקופה הקובעת" (16.1.2011 עד
31.12.2012) החיוב במס רכישה לגבי דירה שאינה
דירת מגורים יחידה לא יעשה בשתי מדרגות, אלא
בשלוש מדרגות, כלהלן:

1. 5% עד לסכום של 1 מיליון ₪.
2. 6% לגבי סכום העולה על 1 מיליון ש"ח ועד 3 מיליון ₪.
3. 7% לגבי סכום העולה על 3 מיליון ₪.

- אם יאושר החוק בנוסחו המקורי, הוא יחול
כהוראת שעה על מכירות שנעשו החל מיום
16.1.2011 ועד 31.12.2012.

הפחתת מס השבח לגבי קרקע המיועדת לדירות

◆ בהצעת החוק מוצע, כי בתקופה שבין
15.11.2010 ל- 31.12.2011 יחיד שמכר או ימכור
קרקע שקיימת לגביה תוכנית בנייה המתירה בנייה
על הקרקע של לפחות 10 דירות המיועדות לשמש
למגורים, ואשר רכש את הקרקע בתקופה שבין
1.4.1961 ל- 6.11.2011 - יחויב במס על השבח
הריאלי בשיעור 20% (במקום חישוב מס ליניארי).

זאת, בכפוף לתנאים הקבועים בהצעת החוק ובניהם
התנאי לפיו לא יאוחר מתום 30 חודשים מיום

פטור חדש ממס שבח למכירת דירת מגורים

◆ על פי הצעת החוק, ייקבע פטור חדש ומיוחד ממס
שבח לגבי מכירות של עד שתי דירות מגורים שהן
בגדר "דירת מגורים מזכה" כהגדרתה בחוק מיסוי
מקרקעין. הפטור המוצע ינתן עד לתקרת שווי של 3 מיליון ש"ח לכל דירה נמכרת והוא ינתן בנוסף לפטורים שהמוכר זכאי להם לפי חוק מיסוי מקרקעין. האמור הינו ללא קשר למכירות שבוצעו לפני 1.1.2011, ומבלי שהמכירות הנוספות (לפי המסלול החדש) תגרענה מזכותו של המוכר למכור דירה שלישית בפטור אחר לדירת מגורים באופן מיידי. יצויין, כי במכירת דירת מגורים בסכום העולה על 3 מיליון ₪ ינתן פטור ממס שבח עד תקרה של 3 מיליון ₪. פטור בתקופה הקובעת לענין מכירה יכול להינתן לפי הוראת השעה המוצעת לשתי דירות מגורים מזכות בלבד.

- מוצע, כי הפטור לא יחול לגבי דירת מגורים שהתקבלה בידי המוכר ללא תמורה בתקופה שבין 1.11.2010 ל- 31.12.2012, כדי למנוע את "שכפול" הפטור המוצע ליותר משתי דירות מגורים מזכות לכל מוכר, בדרך של העברת דירות ללא תמורה.

- אם יאושר החוק בנוסחו המקורי, יחולו ההוראות האמורות כהוראת שעה לגבי מכירת דירות שנעשתה מיום 1.1.2011 ועד 31.12.2012

שומות לפי מיטב השחיטה בשל תוצאה עסקית בלתי סבירה רמי אריה עו"ד רו"ח ; שחר נח, עו"ד משרד רמי אריה ושות', עורכי דין, רואי חשבון ויועצי מס

◆ גם ביהמ"ש העליון חזר על כך, תוך שהוא מצוין שהשוואה בלבד, בין ההכנסה המוצהרת ובין המקובל בתחשיב או בענף, היא כשלעצמה אינה סבירה. לא כל הכנסה מוצהרת שהיא נמוכה מהתחשיב הכלכלי לענף כולו, מחייבת התעלמות מפנקסי החשבונות של הנישום. יש לדון בכל מקרה לפי נסיבותיו, לאחר בדיקה לעומק של העובדות הרלבנטיות (ראה ע"א 758/82 דוד ממן נ' פקיד שומה נצרת).

◆ ביהמ"ש העליון הוסיף וקבע כלל נוסף לפיו, גם כאשר נפסלו ספרי הנהלת החשבונות, אין לקבוע שומה המסתמכת על הערכות כוללניות. שכן, מטרתה של השומה לפי מיטב השפיטה לקבוע "מס אמת" על יסוד הכנסת אמת (ראה ע"א 5324/05 בשיד נבהאן שאחזה נ' פקיד שומה עכו ניתן ביום 9.8.2009 וראה ע"א 734/89 פיקנטי תעשיות מזון בע"מ נ' פקיד שומה גוש דן).

◆ נקבע, כי שומה לפי מיטב השפיטה לא נועדה "להעניש" נישום אשר ספריו נפסלו, אלא מטרתה לקדם קביעה של "מס אמת".

◆ נוסף ונציין, כי כבר בראשית שנות ה-90 גילתה דעתה רשות המסים לעניין שומות המבוססות על תדריכים כלכליים בהוראת ביצוע - 9/91, עריכת שומות נאותות וביסוסן בתרשומת, וקבעה, כי יש לערוך בדיקה וביקורת מקיפה לפני כל הוצאת שומות לפי מיטב השפיטה. על המפקח לנקוט בין היתר, צעדים כגון: ביקור בעסק, בדיקת סבירות המלאי, התייחסות לנתונים ספציים של העסק וכל בדיקה המתבקשת ספציפית לעסק ובעיותיו. עוד נקבע כי יש למעט בהוצאת שומות סתמיות בטענה של קיום סטיה בין הרווח הגלום המוצהר לבין המודלים הכלכליים הכלליים לענף.

◆ אשר על כן, ככל שיוציא פקיד השומה לנישום שומה לפי מיטב השפיטה, עליה לעמוד בשני תנאים עיקריים:

◆ האחד, כי עליה להיות מבוססת היטב לפי הנתונים הספציפיים והפרטניים של עסק הנישום ולא רק לפי "המקובל" בענף.

◆ השני, כי עליה לשקף "מס אמת" על הכנסתו המשוערת של הנישום ולא לשקף הטלת עונשין על הנישום בדרך של שומה מנופחת ומופרזת.

◆ ועצה אחרונה למי שקיבל לאחרונה שומה לפי מיטב השפיטה, זכור, כי עליך להגיש השגה על השומה או ערעור לביהמ"ש המחוזי בשל צו שומה לפי מיטב השפיטה, בתוך 30 יום מהיום שנתקבלה, אחרת עלולה השומה לפי מיטב השפיטה להפוך לשומה סופית ללא זכות השגה או ערעור.

◆ סוף שנת המס 2010 בישר גם הוצאת שומות רבות לנישומים על הכנסות שהיו להם בשנות המס הקודמות. שומות שחלקן הגדול נעשה לפי מיטב השפיטה. כלומר, לא שומה המייצגת את הדוח השנתי שהנישום הגיש, אלא שומה המייצגת את דעת מפקח המס על הדוח שהוגש ועל האמור בו. שומה לפי מיטב השפיטה המגדילה את הכנסת הנישום לצורכי מס ויוצרת לו חבויות מס נוספות מעבר לחבות המס שחזה שתהיה לו לפי הדוח השנתי שהגיש.

◆ סמכותו של פקיד השומה לערוך שומה לפי מיטב השפיטה בהתאם לסעיף 145 לפקודה לפי העילה של תוצאה עסקית בלתי סבירה, גם כשהספרים לא נפסלו, חשובה ובאה לשרת תכלית של גביית "מס אמת" מכל נישום. אולם, פעמים רבות נראה, כי מפקחי מס הכנסה בוחרים בדרך הקלה ועורכים שומות על בסיס תוצאה עסקית בלתי סבירה בנקל ואף בנקל מדי, בהתבסס על הערכות כלכליות כלליות שנקבעו על ידי כלכלני המחלקה הכלכלית ברשות המיסים ופורסמו ב-"קווי הנחיה כלכליים לבחינת סבירות ההכנסה של רשות המסים".

◆ בפסיקה נקבע, כי "תוצאה עסקית בלתי סבירה" אינה יכולה להתבסס על תחשיבים כלכליים בלבד, במקום בדיקה מדוקדקת של ספרי הנישום ואין להתעלם מנתונים הספציפיים של הנישום.

◆ תוצאה עסקית בלתי סבירה, אינה יכולה להתבסס על תחשיבים כלכליים בלבד. היות ורשות המס בהיותה רשות מינהלית חייבת להשתמש בסמכויותיה הרבות בזהירות רבה. אין להתיר למפקחי המס בחירה בדרך קלה של בחינת כוללנית ברמת המקור של התוצאה העסקית. כבר נקבע, כי אין להסתמך על קווים סטטיסטיים כלליים, אלא יש להסתמך על המאפיינים הספציפיים של בית העסק עצמו. (ראה עמ"ה 265/01 מסעדת הודית רון פיתה בע"מ נ' פקיד שומה עכו).

◆ זאת ועוד קבעו בתי המשפט, כי כאשר הכנסת נישום מבוססת על ספרי הנהלת חשבונות, שלא נפסלו, אך פקיד השומה מבקש לסטות מהם בטענה כי אינה סבירה, רק חקירה מעמיקה מאוד בכל נתוני העסק, בין האובייקטיביים ובין הסובייקטיביים, תוכל להביא לקביעה של תוצאה בילתי סבירה.

◆ סבירות יש לבחון לעומת הסביבה העסקית הישירה של העסק ונתוני פעילותו ולא ביחס לאותו ענף עסקי במדינה כולה או אף באזור מסחרי אחר שמאפייניו שונים. ביהמ"ש הטיל ספק רב אם ביקור של מפקח יום אחד בעסק היא מדגם מייצג. (ראה עמ"ה 224/91 מוסך שגב בע"מ נ' פקיד שומה עכו).

העיתון המקצועי לענייני מסים

ביהמ"ש למחוקק - יש לתקן את נסח הוראות התאמ"ו
עש 5067/06 החוויה הישראלית - שירותי תיירות בע"מ נ' מנהל מע"מ

גם לחוק שירותי תיירות, דבר המוסיף לכאורה נופך של הרחבה, ואולם, המסגרת הכוללת שנקבעה בחוק הספציפי לעניין המע"מ גוברת, בהשליכה על הפרשנות שניתן ליתן לס"ק (ב1).

◆ **ביהמ"ש סבר**, כי העובדה שמדובר ב"לינות שטח", אין בה כדי לעמוד לרועץ למעוררת במחלוקת. הגדרת "בית מלון", בין בחוק מס ערך מוסף ובין בחוק שירותי התיירות, רחבה ביותר, כעולה מהשימוש במונח "לרבות", וכאשר בחוק שירותי תיירות מובהר, כי היא כוללת גם "כל מקום כיוצא באלה שבו מספקים או מציעים שירותי לינה". אכן, בחוק שירותי תיירות מופיע בנפרד גם "חניון" כמונח נפרד, אבל לא מצויה אבחנה בין המושגים בחוק המע"מ. יתר על-כן, מעיון בגוף הוראות חוק שירותי התיירות, ניתן ללמוד, כי חרף השוני בהגדרה, מושווה מצבו של "חניון" למצב בית מלון.

◆ **ביהמ"ש ציין**, בנוגע לטענת האפליה, שאין מחלוקת שהמחוקק קבע רק לחלק מהשירותים שמקבל התייר מס בשיעור אפס, בעוד שלאחרים נותר השיעור הרגיל. מכאן, שהמחוקק מבחין בין השירותים, ו"מפלה" חלק מהם לטובה. מההסכם בין הצדדים עולה, כי עסקאות של הסעת תיור וארוחות אגב הסעות אלה חבות בשיעור מס אפס, אם חברת האוטובוסים תוציא למעוררת חשבונית מע"מ בשיעור מלא.

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי בשל ההוראה המפורשת האמורה בתאמ"ו, יש לקבל את טענת ההסתמכות שהעלתה המעוררת. לדברי המעוררת, חבות המע"מ שנדרשה בשומה לא נלקחה על ידה בחשבון ולא שוקללה במחיר עסקאותיה עם התיירים, זאת מאחר שהסתמכה בין השאר על התאמ"ו. אכן, אין זה מתקבל על הדעת שהמשיב יבחר בהוראת הנוהל, כי קיום התנאי של אי-קיוזו תשומות ימנע גביית מס ובכל זאת ידרוש את המע"מ חרף עמידה בו.

◆ **ביהמ"ש קיבל** את הפירוש שנתן פקיד השומה להוראת התאמ"ו, אומנם המבחן הוא – מה נישום סביר יכול להבין, ואין הכוונה דווקא לנישום שאינו מבין כלל בענייני מע"מ.

◆ **ביהמ"ש ציין**, כי נסח הוראת התאמ"ו נכשל בנסחו את ההוראה בחוסר זהירות, שיש בה כדי להכשיל את הרבים, ומן הראוי שהדבר יתוקן.

התוצאה:

◆ הערעור התקבל.

ניתן ביום 9.11.11

ב"כ המעוררת: עו"ד ט' יהושע ול' באום-בצלאל
 משרד שקל ושות'

ב"כ המשיב: עו"ד נ' סרי ועו"ד ח' דומברוביץ'
 פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

◆ למעוררת רישיון לסוכנות נסיעות והיא עוסקת, בין היתר, במתן שירותי תיירות, פעילויות שטח לבני נוער וסטודנטים יהודים מחו"ל.

◆ **לשיטת המשיב**, לגבי פעילויות של המעוררת חל הכלל הקבוע בסעיף 16(2) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: **החוק**), לפיו נותן השירות חב בתשלום המס בשיעור שנקבע בחוק, דהיינו - בשיעור המלא. **לשיטת המעוררת**, חל על עסקאות אלו מס בשיעור אפס, מכוח ס' 30 לחוק, זאת, על פי פירוש היונק מתכלית החוק, ומכוח הוראות הסכם שומה שנערך בין המעוררת למשיב. **המעוררת נמנעה** מגביית המס מהתיירים להם ניתנו השירותים. **המשיב סבור** שעל המעוררת לשאת במע"מ כאשר הוא לא נגבה מהתיירים והוא לא שולם בדרך אחרת. **המשיב טוען**, כי המחוקק פירט את המצבים המסוימים והברורים בהם חלה הטבת המס או הפטור ממס, ואין יסוד בחוק לפירוש הגורף שהמעוררת אוחזת בו.

◆ **המשיב הפחית** חשבוניות של ארבעה ספקים מהספקים שאל חשבוניותיהם התייחס הערעור מלכתחילה. **המשיב נימק** את הפחתת המס בכך שבערעור המעוררת הבהירה, כי הם סיפקו לה לינות בצימרים באוהל. בסופו של דבר בשומה נשוא הערעור נשארו רק ספקים אשר סיפקו למעוררת פעילויות שטח יומיות, ולכן אין צורך לדון בפירוש הסכם השומה שנחתם בין הצדדים.

◆ **לשיטת המעוררת**, כי התכלית החקיקתית בעניינה מחייבת מתן פרשנות מרחיבה להוראות החוק, במגמה להגשים את מטרת החוק לעודד עסקאות יצוא ופעילות כלכלית הנוגעת לשירותי תיירות. המעוררת מוסיפה, כי מקום בו מוענקים לתייר שירותי סיור או טיול, וכן שירותי ארגון של סיור או טיול כאמור, הרי ששירותים אלו יהיו חייבים במע"מ בשיעור אפס, בתורת "שירות סוכנות נסיעות". **לשיטת המשיב**, מכלול פעילויות הווי אלו, הם שירותים "עצמאיים", אשר לפי עצם טיבם מהווים במצבים רבים מרכזי אירוע בפני עצמם, או תכליות הסיור. **לדברי המשיב**, שירותים שנתנה המעוררת אינם באים בגדר סעיף 30(א)(8)(ב1) לחוק. **לשיטת המשיב**, טענת המעוררת תוביל לאפליה בין תייר אשר באופן עצמאי ירכוש בישראל פעילות שטח, כאשר במקרה זה יחול מס בשיעור מלא בשל פעילות זו, לבין תייר שהמעוררת מארגנת לו פעילויות שטח, שאז עסקאות אלה יהיו חבות בשיעור מס אפס.

ביהמ"ש המחוזי ב-ס – כב' השפוט מרים מזרחי:

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי ההוראה בסעיף 30(א)(8)(ב2) אינה מבססת את זכות המעוררת למס בשיעור אפס לגבי כל פעילויות השטח כטענתה. אכן, הוראה זו מפנה

העיתון המקצועי לענייני מסים

פסילת ספרים בשל אי רישום תקבול במועד ושינוי גרסאות
 ע"מ 6511-05-09 אבו שיכה נ' פקיד שומה חדרה

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' השופט רון סוקול:

◆ ביהמ"ש קבע, כי מהעדויות מתברר, שהמחלוקת העובדתית בין הצדדים הינה מצומצמת ביותר ועניינה מועד רישום התקבול; האם לפני שהמבקר הזדהה בפני המערער או שמא מייד לאחר מכן. כך או כך, אין מחלוקת אמיתית בין הצדדים כי הרישום לא נעשה כאשר המבקר הראשון היה במונית-לא בתחילת הנסיעה ולא בסיומה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי מדובר בגרסאות סותרות וכי הגרסה הראשונה שמסר בתצהירו ולפיה את התקבול רשם כבר בתחילת הנסיעה אינה מתנייבת עם האמור בדו"ח ביקורת חוץ שנערך על ידי המבקר במועד האירוע. וכי אילו המערער היה רושם את התקבול לפני שהחל בנסיעה עם המבקר השני, היה צפוי שיאמר זאת. בדו"ח הביקורת נרשמה תגובת המערער לליקויים שנמצאו ופורטו, אולם בתגובה זו לא צוין שהתקבול נרשם בטרם החל בנסיעה החדשה, כפי שהוא טוען בבית המשפט. אמנם המערער לא חתם על הדו"ח אך בשום שלב לא טען ולא הצהיר, כי סרב לחתום מאחר שהדברים אינם תואמים לגרסתו.

◆ ביהמ"ש קבע, כי אמנם בישיבת השימוע טען המערער באמצעות מייצגו, כי התקבול נרשם לפני תחילת הנסיעה, אולם גם דברים אלו סותרים את מכתבו של המייצג, שם נאמר: "האמת שמרשי רשם את הסכום דקה לפני שנשאל על ידי המבקר, וביקש לשאול אם רשם את הסכום, מרשי טען במקום שכן רשם".

◆ ביהמ"ש קבע, כי בין גרסאות אלו יש להעדיף את גרסת המשיב. גרסתו של המערער לא הייתה אחידה אלא השתנתה. במיוחד חשוב לשים לב לשינוי בין הגרסה שנמסרה על ידו בתצהיר המקורי לבין הגרסה שמסר בדיון. לשינוי זה משמעותי בגרסה העובדתית היה צריך להינתן הסבר. הטענה שמדובר בטעות קולמוס בלבד אינה סבירה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי שינוי הגרסאות של המערער מטיל צל כבד על מהימנותו ועל כן, יש להעדיף את גרסת המשיב. משנתקבלה גרסת המשיב ולפיה לא רשם המערער את התקבול מיד בתום הנסיעה, אלא טרח לעשות כן רק לאחר שהבין, כי הנוסע הינו מבקר במס הכנסה, הרי שהוכח, כי לא הייתה סיבה מספקת לאי רישום התקבול וכדין נפסלו ספרי המערער.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 26.12.2010

ב"כ המערער: עוה"ד אחמד יונס

ב"כ המשיב: עוה"ד יוסף דאוד

◆ המערער הינו מפעיל מונית. במהלך ביקורת ניהול ספרים של פקיד שומה חדרה, עלה מבקר מחלוקת ניהול ספרים (להלן: "המבקר") למוניתו של המערער ושילם לו מראש תקבול עבור נסיעה.

◆ לאחר ביצוע התשלום החל המערער בנסיעה. המערער לא רשם את התקבול בקופה הרושמת (המשמשת גם כמונה). כאשר הגיעה המונית ליעדה ירד ממנה המבקר, ועל פי תיאום מראש ניגש למונית המבקר השני (להלן: "המבקר השני") וביקש לנסוע למקום נוסף. על האירועים שאירעו לאחר מכן נטושה בין הצדדים מחלוקת.

◆ לגרסת המשיב, המתבססת על עדותו של המבקר שני, החל המערער בנסיעה מבלי שרשם את התקבול שקיבל כאמור מהמבקר הראשון. כעבור מספר מטרים הזדהה המבקר השני בפני המערער כעובד בפקיד שומה וביקש ממנו לעצור בצד הדרך. רק בשלב זה, כך לגרסת המשיב, רשם המערער את התקבול.

◆ המחלוקת העיקרית בין המערער למשיב הינה מחלוקת עובדתית ועניינה מועד רישום התקבול-האם התקבול נרשם לפני שהמבקר הזדהה בפני המערער או שמא לאחר מכן.

◆ המשיב טען, כי על פי סעיף 17(א) להוראות ניהול ספרים, מוטל על המערער לרשום כל תקבול בסמוך למועד ביצוע הפעולה. לטענת המשיב, רישום התקבול רק לאחר סיום הנסיעה ולאחר הזדהות המבקר, מהווה סטייה מחובת הרישום במועד ועל כן כדין נפסלו ספרי המערער.

◆ המערער טען, כי את התקבול רשם במועד וכי לא הייתה כל עילה לראות את ספריו כבלתי קבילים ולפסלם. יצוין, כי בתצהירו המקורי הצהיר המערער: "הנני להצהיר, כי לפני עלייתו של המבקר התקבול כבר נרשם, כי אני נוהג לרשום את התקבול בתחילת הנסיעה, ולא היתה זו נסיעת מונה. מה שחשוב שהתקבול נרשם בוודאות ובה אין לי כל ספק" וכמו כן טען, כי לא נפל כל פגם בשעון המונה וכי השעה הייתה מדויקת.

לעומת זאת, בתחילת הדיון הודיע בא כוחו הנוכחי של המערער, כי בתצהיר המקורי של המערער נפלה טעות ובמקום האמור בו, לפיו הרישום נעשה בתחילת הנסיעה, צריך להיות כתוב כי הרישום נעשה בסיום הנסיעה. בקשתו לתיקון התצהיר התקבלה.

עיכוב ביצוע פס"ד-איזון בין שיקולי הערעור ומאזן הנוחות ע"א 6571/10 פורקור בע"מ נ' אגף מ"ה ומיסוי מקרקעין

של כ-633,932 ש"ח. עוד ציינה המבקשת, כי ניסיונה להגיע להסכמה על הסדר תשלומים נדחה על ידי המשיב, שעמד על תשלום מיידי של הסכום.

◆ בתגובה שהוגשה, ביקש המשיב לדחות את הבקשה. בתגובה נטען, כי מכתב רואה החשבון שצורף לבקשה אינו מפורט דיו בכדי לבסס את אמת המידה העובדתית הנדרשת לצורך הוכחת טענת קריסה כלכלית, באופן שיצדיק את קבלת הבקשה לעיכוב ביצוע וכי אין בכך "פירוט עובדתי מספיק לגבי אפשרויותיה לגייס כספים ו/או האפשרויות להפקיד ערובות".

ביהמ"ש העליון – כבוד השופט צ' נאור:

◆ ביהמ"ש קבע, כי הפערים בין הצדדים אינם מאפשרים להגיע להסדר תשלומים מוסכם, ויש להכריע בבקשה לגופה. שיקולי מאזן הנוחות וסיכויי הערעור מובילים למסקנה, כי יש להיעתר לבקשה בחלקה.

◆ אשר למאזן הנוחות: לדעת ביהמ"ש, הנתונים שהציגה המבקשת מבססים ראשית ראייה לחשש ממשי להתמוטטות החברה, כתוצאה מתשלום מלוא הסכום. עם זאת, מכתב רואה החשבון אינו מעודכן דיו, בהיעדר נתונים ביחס לשנת 2010, ואילו הנתונים ביחס לשנת 2009 הם חלקיים ומסוייגים (בלשון "נראה כ"י").

אם מדובר היה בשיקול מאזן הנוחות לבדו, ביהמ"ש היה מקבל את עמדת המדינה לפיה אין באמור כדי להצדיק את עיכוב הביצוע. ואולם, נקבע, כי בין שיקול זה לבין שיקול סיכויי הערעור קיימת "מקבילית כוחות".

◆ אשר לסיכויי הערעור, ביהמ"ש קבע, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, כי אין לומר שמבוטלים הם סיכויי הטענה בערעור, לפיה לא היה מקום להורות על השבה מלאה של סכום המענק, ובהתחשב בחלוף הזמן ובטענת הסתמכות לכאורה. על עניין זה להתברר בערעור לגופו. נוכח האמור ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי יש לקבל את הבקשה בחלקה, באופן הבא. מגעים בין הצדדים עולה, כי גם לשיטת המבקשת, עליה לשלם למשיב כמליון ש"ח. לפיכך יש לראות בסכום זה סכום שאינו שנוי במחלוקת. על כן לדעת ביהמ"ש ביחס למרכיב זה של השומה, אין מקום להורות על עיכוב ביצוע.

◆ ביהמ"ש הורה על עיכוב ביצוע סכום השומה העולה על מליון ש"ח, עד להכרעה בערעור, כאשר עיכוב הביצוע מותנה בהפקדת ערבות להבטחת ביצוע פסק הדין על סך של 500,000 ש"ח וזאת עד ליום 31.1.2011. אם לא יופקד הסכום במועד, יפקע עיכוב הביצוע החלקי מאליו. אין צו להוצאות.

התוצאה:

◆ הערעור על הבקשה התקבל בחלקו

ניתן ביום 9.1.2011

ב"כ המערערת: עוה"ד שלומית אשכול

ב"כ המשיב: עוה"ד עמנואל לינדר

◆ הסוגיה העיקרית העומדת בבסיס ערעור זה הינה, החלטת ביהמ"ש המחוזי בחיפה, לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה ב-ע"מ 948/07 שניתן על ידי כבוד ס' הנשיאה ש' וסרקורוג בציינו, כי אם תזכה המבקשת בערעורה, לא תהיה מניעה להשבת הכספים. בערעור נבחנה השאלה האם די בכך שהמבקשת תראה, כי מאזן הנוחות נוטה לטובתה וכי גבייה מיידיית של סכום המס תביא לקריסתה?

◆ המבקשת הינה חברה העוסקת ביצור והרכבת משטחים, מערכות קירור ורכיבים למתקני החלקה על הקרח. המשיב ביטל בשנת 2002, למפרע, הטבת מס שניתנה למבקשת בין השנים 1994-1996 מכוח כתב אישור לפי חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959. זאת בעקבות החלטת מרכז ההשקעות במשרד התמ"ת שקבע, כי המבקשת לא עמדה בתנאים שנדרשו למתן ההטבה וביטל את כתב האישור. מיקום מפעל המבקשת, על-פי כתב האישור היה צריך להיות בנצרת עילית, אך המערערת לא העבירה בסופו של דבר את מפעלה הקיים ממגדל העמק לנצרת עילית, כך שבשנת 2002 בוטל כתב האישור למפרע וכפועל יוצא בוטלה גם הטבת המס שניתנה מכוחו. ביהמ"ש פסק, כי החלטת מרכז ההשקעות המבטלת את כתב האישור היא חוקית.

◆ בהליך נוסף שהוגש לביהמ"ש המחוזי, תקפה המערערת את החלטת המשיב המבטלת את הטבת המס, כפועל יוצא של החלטת מרכז ההשקעות. בהליך זה נטען בין היתר, כי חלפה תקופת ההתיישנות החלה על גביית סכום ההטבה שכן המשיב הוציא את השומה, על סך של כ-2.7 מליון ש"ח, רק בשנת 2006. ביהמ"ש המחוזי (כב' סגנית הנשיאה וסרקורוג) קבע, כי השומה שהוציא המשיב הוצאה בתוך תקופת ההתיישנות וכי היה על המבקשת לדעת, כי אם לא תעמוד בתנאים, היא תחוייב בהשבת ההטבה. עם זאת, כעולה מפסק הדין המחוזי, המשיב לא הכחיש, כי מחלוקת תיק זה היא "תולדה של טעות באשר ניתנו ההטבות ללא אישור ביצועי וזאת מחמת טעות, כך שלמעשה לא היה אמור המשיב ליתן (למבקשת) הטבות מס כלשהן טרם ניתן אישור הביצוע". ביהמ"ש קבע, כי אין באמור כדי לאיין את חובת השבת ההטבות שכן "בסמכות בוטל כתב האישור וקמה חובת השבה מלאה מכוח אותה החלטה" וכי המבקשת לא יכלה להסתמך על אי מתן אישור הביצוע כדי להכשיר את אי-עמידתה בתנאי ההטבה. בעקבות פסק הדין המחוזי הוציא המשיב למבקשת שומה מעודכנת על סך של כ-3.7 מליון ש"ח.

◆ לטענת המבקשת מאזן הנוחות נוטה לטובתה, שכן גבייה מיידיית של סכום המס תביא לקריסתה. לתמיכה בטענה זו צירפה המבקשת מכתב מאת רואה החשבון של החברה, בו נכתב, כי "בסקירת חומר הנהלת החשבונות לשנת 2009 נראה, כי לחברה נוצר הפסד שוטף של כ-700,000 ש"ח וכי "נכון ליום 31/12/2008 קיים בחברה גרעון בהון בסך

במסעדה בשכונת התקווה

בית משפט השלום בתל אביב יפו, כב' השופט דניאל בארי שיחרר ביום 12.1.11 תחת מגבלות את בועז יואל, בן 63, מפעיל מסעדה תימנית בשכונת התקווה בתל אביב הקרויה "האחים בועז", חשוד בהעלמת הכנסות בסך 650,000 ש. עפ"י הודעת הרשות, בביקורת שנערכה במסעדת מצאו מבקרי ניהול ספרים הפרש בקופה בסכום של 1,156 ש. בדיקת סרטי הקופה הרושמת העלתה, כי מכירות רבות נרשמו בסכום של 1 ש בלבד, למרות שבתפריט המסעדה לא מופיעה מנה בסכום כזה. החשוד טען כי הוא מוכר פיתות ב - 1 ש לעוברי אורח. כדי להזים את גרסתו נשלחו מבקרים לרכוש פיתות, אך החשוד שלח אותם לרכוש פיתות במאפיה הסמוכה. ביום 11.1.11, נפתחה חקירה גלויה במשרד חקירות מס הכנסה תל אביב. עפ"י הודעת הרשות, בחקירתו הודה החשוד כי מדי יום אינו רושם הכנסות בסך של כ - 500-600 ש ובמקומן רושם בקופה הכנסה של 1 ש בלבד. לדבריו, מטעמי זהירות הוא אינו נוהג בשיטה זו בשעות בהן יש לחץ כיוון שאינו מכיר את כל הלקוחות ויש לו חשש שיש בניהם עובדים סמויים של מס הכנסה. לפי הודעת הרשות, החשוד הודה כי במהלך 5 השנים האחרונות לא דיווח על הכנסות מהמסעדה בסכום של כ - 650,000 ש. (מ"י 11-01-21940).

לשכת עוה"ד ה הצטרפה ל- LAWASIA

לשכת עוה"ד בישראל התקבלה כחברה הראשונה כאיגוד פורמאלי מחוץ למחוז כמוגדר בוועדת האו"ם הכלכלית והחברתית למחוז אסיה והפסיפיק בארגון LAWASIA. מדובר בפריצת דרך שהתאפשרה לאחר תהליך ארוך שנמשך כחמש שנים הודות לעבודה מאומצת של ראש הלשכה, עו"ד יורי גיא-רון, ונציגי הלשכה הממונים על הקשרים עם הארגון, עוה"ד שי מילוא ויניב אינסל. LAWASIA הוא ארגון בינלאומי של לשכות עורכי דין, עורכי דין אינדיבידואליים, שופטים, אנשי אקדמיה משפטית ואחרים אשר מתמקד במקצוע עריכת הדין באזור אסיה והפסיפיק. LAWASIA, אשר הוקם בשנת 1966 מסייע לפעילות חבריו באזור הכלכלי הדינאמי ביותר בעולם. LAWASIA הינו בעל מעמד של גוף מייצג למועצה הכלכלית והחברתית של האו"ם, מעמד של משקיף עם הארגון העולמי לקניין רוחני (WIPO) ומעמד אופרטיבי במצב היחסים עם UNESCO (ארגון האו"ם לחינוך, מדע ותרבות).

אייל גולן חשוד בהעלמות

בית משפט השלום בירושלים, כב' השופט ארגון דראל שיחרר ביום 17.1.11 תחת מגבלות את הזמר אייל גולן, החשוד בהעלמת עסקאות בהיקף של למעלה מ- 1 מיליון ש, ביחד עמו נעצרו ושחררו בערובה גולן שרעבי, אריק בני משה ודוד (דדי) חנדלי. עפ"י בקשת המעצר שהוגשה ע"י מחלקת חקירות מע"מ ירושלים, במסגרת פעילות בענף הבידור והזמר, עלה חשד כי אייל גולן, באמצעות חברת ליאם הפקות בע"מ, אינו מדווח על חלק מהכנסותיו מהופעות באירועים פרטיים. במסגרת החקירה הסמויה, כך לפי הבקשה, נאספו ראיות רבות שחיזקו את החשדות הללו. לפי החשד, גולן, שהינו דירקטור ובעלים של החברה קיבל תקבולים באמצעות עובדי משרדו, בגינם לא הוצאו חשבוניות מס כחוק. בהתאם לאמור בבקשה, חקירת החשודים העלתה כי הזמר אייל גולן, באמצעות ליאם הפקות בע"מ, השמיט את התקבולים שהתקבלו מהופעותיו באירועים פרטיים. חלק משמעותי מההופעות לא דווח למע"מ ולא הוצאו חשבוניות מס ובחלק מההופעות נרשמו חשבוניות רק על חלק התקבול שהתקבל בפועל. "בשלב זה של החקירה קיים חשד להעלמת עסקאות בהיקף של למעלה ממיליון ש", נכתב בבקשה. עוד עולה מהבקשה, כי בחקירת המעורבים ובמהלך העימותים נמצאו סתירות רבות ולא התקבלו הסברים לעניין החשד להעלמת הכנסות.

שווי שימוש ברכב מופחת

עפ"י הודעת רשות המסים, שיעור שווי שימוש עבור כלי רכב צמודים יעלה משנת 2011 ואילך ל- 2.48% ולא ל- 2.5% כפי שתוכנן. ההחלטה על כך התקבלה על ידי מנהל רשות המסים על בסיס החקיקה לאחר משא ומתן עם הארגונים הכלכליים והסתדרות העובדים. שיעור שווי השימוש החדש יחול על כל כלי הרכב שנרשמו מיום 1.1.2010 ואילך. תקרת המחיר לעניין חישוב שווי השימוש, לאחר העדכון למדד המחירים לצרכן, תעמוד על 477,830 ש"ח. הפחתת שווי השימוש עבור רכב היברידי תעמוד על 530 ש"ח לחודש. רשות המסים מפרסמת את הסכומים של זקיפת שווי השימוש לכל דגם רכב, באתר הרשות בקישורית זו: <https://www.shaam.gov.il/mm-usecar>

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הלבנטי. טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.